

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 20/13
V Luxembourg, 28. februarja 2013

Sodbe v zadevah C-473/10, C-483/10, C-555/10 in C-556/10
Komisija proti Madžarski, Španiji, Avstriji in Nemčiji

Madžarska in Španija nista izpolnili obveznosti, ki jih določa pravo Unije na področju železniškega prometa

Avstrijska in nemška zakonodaja s tega področja pa sta v skladu s pravom Unije

Države članice morajo zaradi liberalizacije železniškega sektorja v Evropski uniji podjetjem iz tega sektorja zagotoviti pravičen in enakopraven dostop do železniškega omrežja. V skladu s tem funkcij, za katere se šteje, da so odločilne, ne smejo več opravljati tradicionalni prevozniki v železniškem prometu držav članic, temveč morajo biti prepuščene neodvisnim upravljavcem. Med te funkcije v bistvu spadajo izdajanje licenc prevoznikom v železniškem prometu, na podlagi katerih ti dobijo dostop do železniškega omrežja, dodeljevanje vlakovnih poti in določitev uporabnine, ki jo morajo prevozniki v železniškem prometu plačati za uporabo omrežja.

Te zadeve spadajo v skupino tožb zaradi neizpolnitve obveznosti¹, ki jih je Komisija vložila proti več državam članicam zaradi neizpolnitve obveznosti iz direktiv o delovanju železniškega sektorja². V obravnavanih zadevah je moralo Sodišče preučiti tožbe proti Madžarski, Španiji, Avstriji in Nemčiji.

C-473/10 Komisija proti Madžarski

Komisija Madžarski glede dodeljevanja vlakovnih poti očita, da je upravljanje prometa prepustila dvema tradicionalnima prevoznikoma v železniškem prometu, to sta družbi MÁV in GySEV, ne pa neodvisnemu organu.

Sodišče je v današnji sodbi ugotovilo, da se kot del odločilne funkcije dodeljevanja vlakovnih poti štejejo upravne dejavnosti, ki se v bistvu nanašajo na načrtovanje, določitev voznega reda in *ad hoc* dodelitev posamičnih vlakovnih poti. Upravljanje prometa pa vključuje dejavnosti, ki spadajo k upravljanju infrastrukture, vendar ne pomeni sprejemanja odločitev o dodelitvi vlakovnih poti, temveč izvrševanje takih odločitev. Zato **upravljanja prometa ni mogoče šteti za odločilno funkcijo in se torej lahko prenese na prevoznika v železniškem prometu, kot je to na Madžarskem**. Poleg tega, čeprav je obračunavanje uporabnine, ki jo morajo plačati prevozniki v železniškem prometu za uporabo omrežja, odločilna funkcija, je zgolj pobiranje uporabnine in izdajanje računov za plačilo uporabnine lahko prepuščeno tradicionalnim prevoznikom.

Je pa Sodišče ugotovilo, da Madžarska ni izpolnila obveznosti iz Direktive 2001/14, ker ni opredelila pogojev, ki zagotavljajo finančno ravnovesje upravljavcev infrastrukture, in ker ni sprejela ukrepov za spodbujanje zniževanja stroškov in uporabnin, ki nastanejo v zvezi z upravljanjem in uporabo infrastrukture. Poleg tega je Sodišče ugotovilo, da je Madžarska kršila navedeno direktivo s tem, da ni zagotovila, da so uporabnine, ki jih pobirajo upravljavci

¹ Gre za zadeve Komisija proti Madžarski ([C-473/10](#)), Komisija proti Španiji ([C-483/10](#)), Komisija proti Poljski ([C-512/10](#)), Komisija proti Grčiji ([C-528/10](#)), Komisija proti Češki republiki ([C-545/10](#)), Komisija proti Avstriji ([C-555/10](#)), Komisija proti Nemčiji ([C-556/10](#)), Komisija proti Portugalski ([C-557/10](#)), Komisija proti Franciji ([C-625/10](#)), Komisija proti Sloveniji ([C-627/10](#)), Komisija proti Italiji ([C-369/11](#)), in Komisija proti Luksemburgu ([C-412/11](#)).

² Direktiva Sveta 91/440/EGS z dne 29. julija 1991 o razvoju železnic Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 341), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/12, in Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti in naložbi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404), kakor je bila spremenjena z direktivama 2004/49/ES in 2007/58/ES.

infrastrukture, enake stroškom, ki so neposredno vezani na izvajanje storitev v železniškem prometu.

C-483/10 Komisija proti Španiji

V zvezi s to tožbo je Sodišče najprej spomnilo, da čeprav so države članice pristojne za vzpostavitev normativnega okvira za zaračunavanje uporabnin, morajo upoštevati neodvisnost upravljanja upravljavca infrastrukture in mu prepustiti nalogo obračunavanja uporabnine, ki jo je treba plačati za uporabo železniškega omrežja. Glede tega je Sodišče presodilo, da se Španija s tem, da je določila, da je država pristojna za obračunavanje te uporabnine, ni uskladila z Direktivo 2001/14.

Nato je Sodišče poudarilo, da morajo države članice v okviru ureditve zaračunavanja določiti načrt izvedbe, ki omogoča zmanjševanje motenj in izboljšanje kakovosti izvedbe železniškega omrežja. Vendar čeprav španska zakonodaja določa možnost upoštevanja preudarkov glede povečanja učinkovitosti omrežja in razvoja omrežja, pa ta zakonodaja ne zadošča, da bi bila izpolnjena zahteva o dejanski vzpostavitvi načrta izvedbe.

Sodišče je presodilo tudi, da je španska zakonodaja, ki določa, da so javni organi, če se prošnje za isto vlakovno pot prekrivajo ali če je omrežje preobremenjeno, pristojni, da določijo prednostno razporeditev za različne vrste storitev na vsaki progi, pri čemer upoštevajo zlasti storitve prevoza blaga, v nasprotju z Direktivo 2001/14. Ta direktiva namreč izrecno določa, da morajo države članice izdelati posebna pravila za dodeljevanje zmogljivosti in da lahko le upravljavec železniške infrastrukture v nekaterih primerih daje prednost nekaterim storitvam.

Nazadnje je Sodišče ugotovilo, da je španska zakonodaja, ki določa, da se, če se prošnje za isto vlakovno pot prekrivajo ali če je omrežje preobremenjeno, kot merilo za dodelitev zmogljivosti uporabi merilo dejanske uporabe omrežja, v nasprotju z Direktivo 2001/14, ker upoštevanje dejanske uporabe omrežja ni pogojeno s sklenitvijo okvirne pogodbe. V skladu z Direktivo 2001/14 je namreč najdaljše obdobje uporabe vlakovne poti določeno na eno sezono operativnega voznega reda, razen če ni bila sklenjena okvirna pogodba med upravljavcem infrastrukture in prevoznikom v železniškem prometu, kot to določa navedena direktiva. Poleg tega je Sodišče presodilo, da je tako merilo za dodelitev diskriminatorno, ker vodi v ohranitev prednosti običajnih uporabnikov in v zavrnitev dostopa do najprivlačnejših vlakovnih poti novim uporabnikom.

C-555/10 Komisija proti Avstriji in C-556/10 Komisija proti Nemčiji

Sodišče je v celoti zavrnilo tožbi, ki ju je Komisija vložila proti Avstriji in Nemčiji.

Komisija je navedla, da direktive državam članicam ne dopuščajo, da bi neodvisnega upravljavca vključile v holding, v katerega so vključeni tudi prevozniki v železniškem prometu, če niso določeni dodatni ukrepi za zagotovitev neodvisnosti upravljanja. Po mnenju Komisije pa Avstrija in Nemčija nista sprejeli takih ukrepov, ko sta svoja upravljavca infrastrukture, družbi ÖBB-Infrastruktur in Deutsche Bahn Netz, vključili v holding.

Vendar je Sodišče ta očitek zavrnilo. Opozorilo je, da morata biti družbi ÖBB-Infrastruktur in Deutsche Bahn Netz, da bi lahko prevzeli opravljanje funkcij zaračunavanja in dodeljevanja, pravno, organizacijsko in pri odločanju neodvisni od holdinga. Ti dve družbi pa sta ločena pravna subjekta in imata lastne organe in sredstva, ki so različni od tistih, ki jih ima holding, katerega del sta. Poleg tega je Sodišče ugotovilo, da dodatni ukrepi, na katere se sklicuje Komisija, niso navedeni v zgoraj navedenih direktivah, tako da od držav članic ni mogoče zahtevati, da take ukrepe sprejmejo.

Sodišče je zavrnilo tudi trditve Komisije, da Nemčija ni izpolnila obveznosti v zvezi z zaračunavanjem uporabnin in vzpostavitvijo mehanizma za omejevanje stroškov zagotavljanja infrastrukture in znižanje uporabnin za dostop.

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vloži Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe. Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vloži novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Celotno besedilo sodb ([C-473/10](#), [C-483/10](#), [C-555/10](#) in [C-556/10](#)) je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na spletnem mestu [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106